

זכורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה ומקומו וכו' משום טעם דמזל:

לענין חש"י

קבישטער (קבישטרא).
אפסער (חלק מהותמה שבו
מושיכים את הבהמה או את
הסוס בצווארס).

מוסף ראשי

[illegible]

אע"פ דמיאזי כשיקרא דאין כאן
המוכר וזי לא חייס להכי אגן לא
(שם) נקבה השטר. שנכתב קוד
אנז קרקע דאין כל מטלטלין הנז
והלכתא צבורים לא בעינן. ל
אם רבב לזכור שער זיל חזק

דרשבי"ג לא מייתי ראיה וההוא בתוכה, קנה כל המטלטלים בכסף אלא אנב וקני, שדה [לאחר]. ש

וְעַתָּה לֵאמֹר ר' יהושע בן חנניא כדאמר במס' ערכין (דף י"א:)
גפסת דלחית אמר לו חזור כך שאתה מן המשווררים ואני מן השוערים
אמא לוי הוה. ספרי (פ' קרח) וכבר בקש ר' יהושע בן חנניא לסייע

[illegible]

יחזיק וגבאי של עניים היה הרי הוא כרדוף משא"ח באחר: לא שנו.
המטלטלין נקין מחוקה דקרקע אלא שנתן לו דמי כל המטלטלין
והקרקע דמי אחזקיה בקרקע אדעתא למימקי טבילייה אחזקיה
בכל לא נתן לו דמי כל המטלטלין אלא קנה המטלטלין מחוקה
דקרקע אלא כנגד מעמיהו: שטר אין פורין בו הקרקע ומעשר
י.י. (ס) בכורות נפקא לן בפי' יש כבוד לנחלה (דף נ"א.) דכתיב
זה ספק הקדש דכתיב (ו) ותן הספק וקס (ו) ומעשר שני דכתיב (ז) ואת
הספק דבר שיש בו זרעה היינו מעט: מוליך כס ישראל. גט
שה: כסף ושטר קוין ענד עברי בפרקין ילפינן עליון (דף ע"ד.)
כמה

(א) ממקום בחליפין ושמה שכירות אין נקנה בחליפין דאמר ר' חסדא בשם ר' יוחנן כסף בשר וזבחה ובחליפין לא קמיני: **חוזר** בשם ר' יוחנן כסף בשר וזבחה ובחליפין לא קמיני שטר עלייה דאיכא הלל

ל'גוש חסם אלא לחסר עלמו אלס יאזר השער ויחללו לוקח שטח כשמו יטען שוקרו מה
 יק' כשעל: וכו'. כ'יון וסחוריו. ו'עלקס, מנקט ומחלחל ויחללו ואלו חל' מן המסע
 ומכרה אל חסר עלמו אלס מה חסר ואלו ש'רש דמיון של קדשות שער לוקח וק' מה ש'רש
 ש'ם קרקע שנק'ן בחוק קרקע כאליו עבד משיב' בחטלולין וסחוריו: וק' וס' פ'סח.
 וק' ש'רש עתדן לזכור ויכ' ויכ' ש'רש פ'רין ו' קדשות וזמ' ש' משיב' כ'בשר.
 וק' ש'רש חסר אל חסר חסר דמיון וזמ' חסר וק' ו' ויכ' ו' חסר חסר חסר חסר

ורצין בתוכה היו. קני מי תצא. דקני המטלטלין. ודאי צריך הראיא ואינן בתוכה והוה מתנה וקונה קרקע. שאני יכול לחזור בו מהמטלטלים הראיא ונחן המעות. שדה במכר. אם היו צביו ר' לו זכה במטלטלין לפלוני עם אותה חזקה. שחובה בקרקע לציריך ואם לא היו צביויין. שאני יבטני וצ' ונכסתי חזיו לרם. ונכסתי חזיו לרם.

n-Box.com
 alisme aux francophones

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

כז.

ממנו צריך לקרות להם שם
כספיה וכו' וקריאת שם
למי יתנוס' דהיינו ביעור אבל לא היה חושש לא לקבוע מקום ולא
להזכיר כסוס שהיה יודע
בדוא' שלא יאכלו ממנו בני ימיו ששכר
ההירס שלא יאכלו כי לא היה מתחוקן
ואית' למה איתו מזכיר תרומה גדולה
בהואו מעשה דרשן מגילת' י"ח'
משום דחשש דאיתן פטורת את הכרי
מה"מ' ושמה הפרשה קודם שלא
מבינו כדי ללאת ידי אסורא דאורייתא
ומתא' לטקן ולא נהירא וכו' היה
לן לרשן מגילת' לחוש לאסורא דרשן
י"ח' מלכ' לא ההירס תרומה גדולה
לפי שאינן חייבת כדנתן במס'
בבב' (פ"ב מ"ג) וזמיון (פ"ב ב')

הערל (ויבחר דף עג.) יס במעשר ו
וצבטרים מה שאין כן בתרומה וכו'
ומציב ציבור משמע תרומה לא
ימחיבא צביבור אבל קשה דע"כ
תרומה גדולה חייבת הלא צביבור
קדקתי במחני' דמעשר שני שהבאתי
לעיל כיצד מלות ציבור תרומה ותמה
לכח אלמא חייבת היא צביבור ולכל
הפחות מתבררנא וגם כשיבית דמעשר
שני פ"ה מ"י) מפיק לה מקרא וגם
תחזי (ל"ה) לרבות תרומה ותרומת
מעשר ואין להקשות מההיא דיש
במעשר שני וצבטרים מה שאין כן
בתרומה דמשמע תרומה אינה חייבת
בציבור ד"ל דמ"י החס לצבטרים
מן העולם כשהגיע זמן הציבור כגון
מעשר שני וצבטרים שאי אפשר
לחלוטין חוץ לירושלים לכל צריך
לצבטרים מן העולם כשיגיע זמן
הציבור אם לא יבאום לירושלים אבל
תרומה שנאכלת בכל מקום אין צריך
לצבטרים מן העולם אלא צריך ליתר
לכסן והיינו ציבור שלח מ"מ היתה
קושיא לדוכתה אמאי לא ציבר
התרומה וי"ל דודאי תרומה הפרש
בעודה צבדה דרגילות הוא להפרש
בגורן וי"ל כן למימר שהפרש צבד
היתה התבואה בגורן מיד אחר
המירוח' כדאמר חס (ירושל' דמעשרות
פ"ה) חוקה לגורן שלא תחקר ע"כ
שהפרש ממנה תרומה גדולה וה"ל
אחת צירובלמי' דמסכת מעשרות
מלא פירות לצבטרים אסורין משום גזל
ומיציין משום תרומה מתחזיר
ומתרים משום גזל ופטורים מן
התרומה גדולה שאי אפשר לגורן
שמעיקר אה"כ נתמרה תרומה גדולה:
נתון ה"הושיע. שהיה לוי כדפירש

והא קאמריה עורא (יבמות דף פ"ו:) י"ז דסבר לא יאוקם לענין ט'
 יהושע עני היה בראמר בזביות (דף כ"ה.) מסבלי היה יוכי שפחה
 אחת וא"ת למה לא נתן לו גם מעשר עני י"ז לפי שהיה רואה
 ליתן להרבה עניים בראמרמין בעירייתו (דף ס"ג.) הנותן ממטמיו
 יכול אחד מביא עניו לעולם אי נמי היה לו לר' יהושע אחת
 זוזי לפיכך לא לקח מעשר עני ומ"ה היה יכול ליקח מעשר ראשון בזכות
 עניות האזיל ולא היה עשיר והיה מתפרנס בדוחק ולמ"ד (יבמות דף
 פ"ו:) קאמל לבניהם איכא לתימור דיהיב ליה כ"דע דלמר מקמי קאמל
 היה לו ולא נתן וכן היה קאמל היה אף לבן: (משנהו) מושב"ר
 א"ר. בסופא קמי ונתקבלו שכן זה מה ותימור לא לא הקנה לו
 מ דף ט"ו:) כשם שהקדקע קנה בכסף ובשטר ובחוקה כך שמירת
 (לפי חודר שפדה.) וא"ת מה ודיום הזה"ל אי חזור בשטר כיון
 ששטר עמי מבעד"ס ואמריו ומה עני שמורב הכל אי ויאל מנה:
 ומה עמי מבעד"ס

[illegible][illegible]

 Tora
diffusion du livre

עין משפט
נר מצוה

רצו א ב מיי פיו מכל
מסירה לכל טו סג
עקן סב שושי' חורמ' סר סג
ספר א ב
רצב א מיי פיו מכל
ולח' הלי' סג עקן
שושי' חורמ' סר רל' סג א
רצב ד מיי פיו מכל
הלי' סג עקן סג
שושי' חורמ' סר סג א
רצב ה ו מיי פיו מכל
מסירה ח' סג סג
עקן סב שושי' חורמ' סר
ספר א ב
רצא ז מיי פיו מכל
חורמ' סג ספר א
רצב ח מיי פיו מכל
מסירה הלי' סג
סג שושי' חורמ' סר קל' סג
י:

מוסף תוספות

[illegible]

99999 9/99 19999

לירושלם בן חנניא ור' יהי.
מושכר. ונתן לו מרטה
בשכירות. וזו. החזיקו בה
הקרקע כשכיל מלוי וחביו
לו את השטר. כמסברא דשטר
עם אחריות צוה לר' שיכבחו
לו על כספה. והיונו דקאמר
חוזר בשטר שאינו רוצה עתה
בשהיה אחריות בכתנה. וזה
בשאין בה אחריות מה הוא
מפסיק אם חוזר בשטר. והואיל
וקנה קרקע שהיה אלו (לא)
החזיק בשכילו. וא"כ שאינו
נשכר עומד ונשכר חוזר.

וכות אלא עם השטר והרי הוא ררך שיאסר לו קנה המטלטלין קני אלא כיון שהוא מקנה לו היינו דלא [במי אין] בעינן אנב ששט שקונה אותם עם הקרקע

עצמאות, אבל מעובד
וקרקע ותחן דמים והיו צבורין
דליכא בין צבורין לאין צבורין
זנו, דנכסים שאין להם אחריות